

CAMERA DEPUTAȚILOR

Doamnei Secretar General Silvia Claudia MIHALCEA

Stimată Doamnă Secretar General,

Urmare solicitării Dumneavoastră nr.Plx674/09.11.2020, nr.Plx675/16.11.2020 și nr.Plx676/16.11.2020, vă transmitem, alăturat, avizele Consiliului Legislativ referitoare la:

- propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență nr.33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei;

propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.73/1993 privind înființarea, organizarea și funcționarea Curții Constituționale;

-propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară și a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă.

În vederea facilitării analizei juridice a proiectelor, vă înaintăm, totodată, fișele actelor normative incidente reglementărilor propuse, cu toate intervențiile legislative suferite, astfel cum rezultă din evidența legislativă a Consiliului Legislativ.

Cu deosebită considerație,

PRESEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr.A457/20.11.2020

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Analizând propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.73/1993 privind înființarea, organizarea și funcționarea Curții Constituționale, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.PLX675/16.11.2020 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D1244/16.11.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în principal intervențiile vizând instituirea unor noi cerințe în ceea ce privește condițiile de numire în funcția de judecător la Curtea Constituțională.

Astfel, se propune ca judecătorii Curții Constituționale să fie numiți numai dintre persoanele care ocupă funcția de judecător. Totodată, se preconizează ca acceptarea cererii de candidatură să fie condiționată de avizul favorabil al Consiliului Superior al Magistraturii.

Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. Precizăm că, potrivit doctrinei, în prezent există două modele de control de constituționalitate cu o răspândire considerabilă la nivel mondial, respectiv, **modelul american**, exercitat prin intermediul instanțelor judecătorești, și **modelul european** sau kelsenian, exercitat

de către un organ unic, special și specializat de jurisdicție constituțională.

În România, controlul de constituționalitate sub imperiul Constituției din 1923 se realiza de Curtea de Casație în Secții Unite, fiind astfel adoptat modelul american de control. Legiuitorul constituent de la 1991 a optat, însă, pentru exercitarea controlului de constituționalitate prin intermediul unui organ unic, special și specializat, respectiv, Curtea Constituțională, consacrand astfel **modelul european** de control de constituționalitate. Prin urmare, afirmația din **Expunerea de motive**, potrivit căreia, „*puterea judecătorească a fost afectată prin ruperea din competențele sale a celor referitoare la verificarea constituționalității legilor*” este inexactă, fiind vorba de alegerea unui alt model de control de constituționalitate și nu de afectarea puterii judecătorești, model care, fiind consacrat la nivel constituțional, nu poate fi schimbat decât prin revizuirea Constituției.

3. Referitor la propunerea legislativă supusă avizării, apreciem că aceasta este neconstituțională pentru următoarele considerente:

3.1. La art.I pct.3, referitor la textul propus pentru **art.5¹ alin.(1)**, precizăm că, **art.143 din Constituția României**, republicată, prevede următoarele condiții de numire în funcție pentru judecătorii Curții Constituționale:

- pregătire juridică superioară;
- înaltă competență profesională;
- vechime de cel puțin 18 ani în activitatea juridică sau în învățământul juridic superior.

Așa cum a reținut Curtea Constituțională prin **Decizia nr.475/2016**, paragraful 31, aceste condiții sunt „*expres și limitativ prevăzute de art.143 din Constituție în privința numirii judecătorilor la Curtea Constituțională*”. Prin urmare, modificarea acestor condiții sau adăugarea ori eliminarea unora dintre acestea nu se poate realiza decât printr-o revizuire a Legii fundamentale.

Or, soluția legislativă propusă, constând în **introducerea prin lege a unei noi condiții** pentru numirea judecătorilor Curții Constituționale, respectiv cea referitoare la deținerea calității de judecător, **excedează cadrulul constituțional** menționat, neputând fi promovată.

Pe cale de consecință, nici dispozițiile subsecvente, propuse în considerarea dispoziției neconstituționale de la art.5¹ alin.(1), nu ar putea fi adoptate.

În subsidiar, referitor la **alin.(2)**, care reglementează suspendarea de drept din funcția de judecător pe perioada exercitării mandatului, menționăm că textul nu se corelează cu dispozițiile **art.64¹ din Legea nr.303/2004** privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„În cazul în care judecătorul sau procurorul este numit în funcția de magistrat sau alte funcții judiciare la instanțe sau curți de arbitraj europene sau internaționale, raportul de muncă al acestuia se poate suspenda **la cerere** pe perioada respectivei numiri, prin hotărâre a secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii. Pe această perioadă, judecătorului sau procurorului nu i se plătesc drepturile salariale. Perioada respectivă constituie vechime în funcție și vechime în magistratură”.

3.2. La pct.4 al art.I, textele propuse pentru **alin.(3) și (4) al art.5²**, prin care se condiționează acceptarea cererii de candidatură pentru funcția de judecător la Curtea Constituțională de emiterea de către Consiliul Superior al Magistraturii a unui aviz favorabil, încalcă prevederile **art.133 din Constituție**, referitoare la rolul Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel, potrivit textului constituțional menționat, *„Consiliul Superior al Magistraturii este **garantul independenței justiției**. Atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii sunt prevăzute la nivel constituțional de **alin.(1)-(3) al art.134** din Legea fundamentală, iar potrivit alin.(4) al aceluiași articol, „*Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește și alte atribuții stabilite prin legea sa organică, în realizarea rolului său de garant al independenței justiției*”.*

Or, așa cum a reținut instanța de contencios constituțional prin **Decizia nr.827/2009, Curtea Constituțională „este o autoritate publică politico-jurisdicțională care se situează în afara sferei puterii legislative, executive sau judecătorești, rolul său fiind acela de a asigura supremația Constituției, ca Lege fundamentală a statului de drept”**.

Prin urmare, atribuția propusă, de emitere a unui aviz pentru numirea judecătorilor Curții Constituționale, dincolo de constatarea că această atribuție nu este cuprinsă în legea organică a Consiliului

Superior al Magistraturii, **nu se circumscrie realizării rolului său constituțional de garant al independenței justiției.**

Pe de altă parte, acceptarea sau respingerea cererii de candidatură în funcție de soluția dată de Consiliul Superior al Magistraturii prin avizul emis, conferă acestei autorități un rol de filtru antepus deciziei Parlamentului sau Președintelui României în procedura de numire a judecătorilor Curții Constituționale, efectuând, în fapt, o activitate de preselecție candidaților, ceea ce ar pune în discuție natura juridică a Curții Constituționale, de autoritate publică **politico-jurisdicțională**, consacrată de Constituția României. Or, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin **Decizia nr.1/1995**, legitimitatea democratică a controlului de constituționalitate *„decurge din alegerea sau numirea judecătorilor constitutionali exclusiv de către autorități constituționale alese direct de popor (Camera Deputaților, Senatul, Președintele României)”*.

În plus, posibilitatea discreționară a Consiliului Superior al Magistraturii de a emite un aviz favorabil, creează premisele unor privilegii sau discriminări în accederea la funcția de judecător al Curții Constituționale, cu nerespectarea art.16 alin.(1) din Constituție, referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

3.3. La **pct.8**, referitor la **soluția** de încetare a mandatului de judecător al Curții Constituționale prin pensionare, menționăm că aceasta nu este în acord cu prevederile art.142 alin.(2) din Constituție, care prevede expres o durată a mandatului de 9 ani.

3.4. La **pct.9** referitor la soluția de abrogare a art.71 alin.(2) și (3), apreciem că aceasta nu este în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr.45/2018, potrivit căreia *„interdicția cumulului pensie-salariu nu poate viza persoanele pentru care durata mandatului este stabilită expres în Constituție”*.

Față de cele de mai sus, propunerea legislativă nu poate fi promovată.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București

Nr. *1184/20.11.2020*

L. nr. 47/1992

M. Of. nr. 101/22 mai 1992

Lege privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

(v. Decizia nr. 163/2013 - M. Of. nr. 190/4 apr. 2013)

(Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, adoptat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 6/2012 - M. Of. nr. 198/27 mar. 2012)

¹ republicare cu renumerotare M. Of. nr. 807/3 dec. 2010
Lege privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

² admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 766/2011 M. Of. nr. 549/3 aug. 2011
Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) și art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Constată că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

³ modificări prin O.U.G. nr. 38/2012 M. Of. nr. 445/4 iul. 2012 modifică art. 27 alin. (1)
Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale
respinsă prin L. nr. 183/2013 M. Of. nr. 369/20 iun. 2013

⁴ modificări prin L. nr. 183/2013 M. Of. nr. 369/20 iun. 2013 respinge O.U.G. nr. 38/2012
Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2012 pentru modificarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

⁵ modificări prin L. nr. 66/2018 M. Of. nr. 233/16 mar. 2018 modifică art. 5 alin. (4)
Lege pentru modificarea art. 5 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

⁶ modificări prin L. nr. 168/2018 M. Of. nr. 595/12 iul. 2018 modifică art. 66 și art. 71;
Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale introduce alin. (4) la art. 69;
abrogă art. 68 alin. (3)

1187